

ANTRININKĖ

Virginija Kulvinskaitė

ANTRININKĖ

Poezija

Dead Shirt Society

Redaktorė – Laima Kreivytė
Elektroninę knygos versiją rasite „Naujo vardo“ svetainėje
naujasvardas.lt

ANTRININKĖ

© Virginija Cibarauskė, 2017
© Laima Kreivytė, 2017
© Raižinio autorius Vytautas Pliadis, 2018
© Maketas, įrišimas Dead Shirt Society, 2018

Riboto tiražo leidinys

© Dead Shirt Society, a project by
siberianabooks.com

Printed in Lithuania

Skiriu Aurelijui ir mamai

koncertas

jos griežia gyvenimą –

neatskiriamos seserys
laikosi kartu
visuomet:

jos kėlėsi ir krito,
kėlėsi ir krito,
kartoję tai dar ir dar
daugiau, nei buvo prisakyta, daugiau
nei pačios įsivaizdavo,

kad gali, bet –
vis tais pačiais
valingais smakrais

nemirtingos mirty,
nekaltybėj ištvirkusios, tarpstančios atsisakymuose.
po suknelėm – randai

tvyks
lyg amalas.

kol kitos svajėjo, jos prakaitavo
tvankiose salėse.

jos neklausia,
kas bus už Tai
ar kas TAI yra,
prožektorių lempų akinamos

nežiūri mūsų,
tarsi bulvių maišai,
sudribusių kėdėse,
neįmanomų,

jos įsitempia,
nuryja gumulus,
gniaužtus gerklėse,
pamažu atsileidžia
jų pirštai
šalantys

ir kai
dirigento lazdelė nei šmaikštis
suvirpa ore,

mirties nebelieka –

I.

PASAKOMS APIE MIRTĪ

baltas triukšmas

laukimas, jo tamsios eketės:
dar nieko nematyti
tik vos juntamas virpėjimas ore –

vidudienį
jis visada ateina didelis ir apsnigtas
ir blyksi be garso kirviu

kad žvaigždės naktimis
matytų šaltus savo veidus –
jų spazmiški tvinksniai primena meilę

pabaiga

ženklas, kad greitai liksiu viena:

spintos durys praviros,
motina stovi
nusisukusi –

ant grindų mano rūbai –
mėlyna languota suknelė,
pilkas megztinis, apatiniai, maudymosi
kostiumėlis, kelnės, storų pėdkelnių pora, žinau,
keliaus su mumis.

po to mes –
motina ir aš – stovime perone:
atgal negrįšime,
net jei kažką pamiršome.

traukinį visuomet pajuntu –
žemė po kojomis pradeda trūkčioti
ir virpėti, kvailė.

telieka žiūrėti pro langą.
vaizdai keičia vienas kitą
taip greitai.

kartą užmigau.
kai nubudau, jos nebuvo.
neverkiau, žinojau –
ji išlipo vienoje iš stočių
ir nuėjo –
tai įvyko, galvojau, nebegrįš, bet ji sugrįžo
visai tokia pat.

niekada neklausdavau, ar dar ilgai:
laikui atėjus pieštukus surinkdavo,
knygeles užversdavo.

kaimą pasiekdavome sutemus.
jie apsimesdavo, kad laukė:
motina bučiuodavo
savo motiną, o aš spėliodavau,
ar jau melžė karves –

šiltas pienas kvepia gyvulių mėšlu, nešvaria oda – – –

po to eidavome miegoti.

kai nubusdavau [visuomet
tame pačiame kambaryje],
motina stovėdavo lovūgalyje jau apsirengusi –

žinau, dabar prieis, pasilenks,
pabučiuos, palinkės geros vasaros ir išvyks:
ji visuomet išvyksta anksti ryte –

TURINYS

koncertas	9
I. PASAKOMS APIE MIRTĮ	13
baltas triukšmas	15
pabaiga	16
pyktis	19
ten nieko nėra	20
pasaka apie mirtį	21
ežytis	22
rytas parke	24
šuo lučė	25
mirtis kaime	27
antrininkė	29
šventė	31
amžinybė	33
plyšys	35
princesė anastasija palieka uostą	37
II. APIE MOTINĄ	41
patį sau motina	43
eketės lankymas	45
nedaiktiniai įrodymai: pelės	47

jaukinantis roplį: odė terariumui	49
šeima	51
diena, skirta rinkti	53
nuotrauka iš albumo	55
norėti pavojinga	57
nedaiktiniai įrodymai: šaltas smėlis	58
31-as gimtadienis	60
III. APIE MEILĘ	65
bandymai palikti kūną	67
oda	69
sala	70
mano kryptim	73
mergaitės	75
saulės užtemimas	76
sekmadienio rytas	78
norėti kūno	79
trešnės	80
odė deginimuisi	81
meilė	83
Nekaltybės amžius, arba nauja pradžia kiekvieną	
dieną	86
tulpės, kurių neturėsiu	91
KLAUSANTI IR KLAUSANTI (<i>Laima Kreivytė</i>)	93

ANTRININKĖ išspausdinta 2018 metų kovo mėnesį
Vilniuje, *Miranda Design Solutions* spaustuvėje.
Spausdinta ant popieriaus *Scandia 2000*
Ivory 130 g/cm². Knygoje panaudotas
šriftas *Adobe Garamond Pro*.

Riboto tiražo leidinys

Egzempliorius N°